

(1) opet o istom i još o tome šta bi da bude ptica ili ona nevidljiva staza od danas do sledećeg danas oko ose nekakvog okretanja kako ti se otvara nebo kako se pokazuje a jednovremeno si biće skraćeno za sebe i nemaš pojma šta si ostim obiju koje upijaju u sebe preostali deo sveta na drugoj strani sočiva skraćeno za sebe šta si naposletku uopšte da li ono ispred oka da li ono iza njega da li si samo oko ili reč više nego vida držiš se svojih misli

kako praviš poznavstva sa stvarima novog jutra prebrojavaš ih odbrojavaš pribrojavaš kakvo je stanje na tvom dlanu koliko te je ostalo koliko dana koliko trave koliko će kiša da ispira tvoje začudene obraze koliko vetrova još da raspiruje tvoje plamenjanje koliko svetlosti još da kaplje na obzorje koliko puta još da zacveta i onda da zgasne koliko puta da krikne da savije se čelo koliko puta će još zadržati

kako se pojave automati ispunjavaju tvoj prostor kako ispunjavaju tvoj sluh tvoje bilo kako škljocaju zubi vremena kugle izleću iz tvoje lobanje iskre preleću pustaru i prašumu pogode pticu i sagori pogode planinu i sagori zvezda sagori misao vatra sagori pepeo sagori dim dnom okeana palaca vatra dnom neba dnom večnosti ništavilo zapalilo svoju smrt zapalilo pepeljanje zapalilo samo sebe samo sebe ili ništavilo ništavila

ili smrt smrti ili sve što je preko ivice plamena što je sa vanjske strane istine što je plamen koji beše što se praćakao u njegovu jenjavanje što ga umori i potisne tlu a tle izdiže do njegovog temena prašinu uzdiže do [neba

širi je među zvezde bila je jedna od njih bila sazvežđe bila galaksija konjska glava ili imena drugih bogova sve što je bilo sve što jeste i neće biti sve što će biti i što neće

(2) ništa kao ljubav ništa kao belutak ništa kao reč ništa kao diehildugodišnji bog ništa kao nebo ništa kao more ništa kao svet kao nešto što ne možemo sasvim [sacuvati

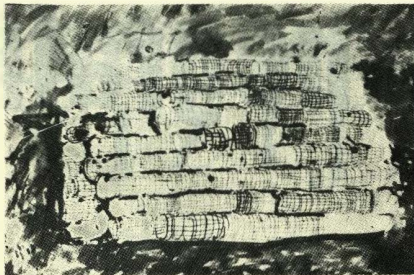
kao nešto što ostaje posle tebe a ti si njegova slika ništa kao stvar koja jeste i zato se ne želiš upoznati radije vrištiš da te nema vrištiš da si nasamaren ne možeš biti više do koliko te ništa obuhvata ne možeš biti manje

(3) ne možeš biti jutro ne možeš severni pol ne možeš biti ja ne možeš biti ti ne možeš na dnu sveta potopljena ravnica dolina bezbrojnih jada Sv. Petar na Mrežnici ne možeš bilo koja ova ili ona stvar klupko ili gujino gnezdo svesti o sebi ne možeš hleb ne možeš biti maslo ne možeš ovaj stroj i ništa više ne možeš biti kompresor kojem po potrebi zamenjuju glavu ili nokte ne možeš put od početka do kraja nečega što bi moglo da se nazove tvoj život nečega što bi moglo da se nazove sok zemlje njeno seme njeno prelaženje buđenje zaleđenih predela zaleđenih smislova buđenje Sahare morskii dubina nečega za šta bi se reklo to je nečega za šta bi se reklo ti ili ja ili oboje ili sve jednovremeno nisi na nebu nisi na zemlji nisi u misli na tebe nisi u snovima nisi u oblacima nisi u paklu tvoj mozak nije u jahtu nije na vatri na nakovnju stvaranja nije na stolu preživelih ne suši se na suncu ne obleću ga crvi nisi čelik ne promećeš se u zlato nisi slobodna energija nisi duh nisi jedva naznačena misao nisi nešto drugo nisi ništa

(4) nisi ili jesi i jesi i nisi u začaranom si krugu i ne provlačiš se u krugu koji te štiti od đavola nestajanja u večnost ne možeš mu se otići ne prestupaš ga ne skrnaviš ga bez oćiju si a vidiš bez ruku a dodiruješ bez sluha a čuješ bez ićega si i sam ništa dokle te ima blagodariš ništavilu po njemu si zaklet u svet po njemu svet ono je tvoj oslonac na putu u bezdanje na putu od zorenja zore do nabrekle jeseni gole [većeri po njemu snovanje svoje sudbine po njemu bezumnu ljubav zemlje i sunca

(5) hoću da budem bezuman do poslednje moguće [razumnosti hoću da budem razuman do poslednje moguće [bezumnosti

veran do omogućenja vernosti teran do neminovnosti smrti tok toka slučajnost slučajnosti ovo biti ova bit ova vremenska veza između postojanja i sledeće smrti

franci zagoričnik

U začaranom krugu

10-7504/031

Preveo sa slovenačkog
GOJKO JANJUŠEVIĆ

orđe samo vreme u vremenosti tuđinstva štafeta srednjeg veka večnosti inermeco trajanja u sunčevom sistemu jarosti između severnog i južnog pola od fabrike jedinog smišta do kuće i nazad od zvezde do zvezde rikendica u zenici zperinjaka krematorijum nije najlepše ime za tvoju nagizdanost

nećujno se prikrada smrt i uzima sliku tvoga skeleta na prstima kao zlomistica nestaje ljubav ničega više nisi svestan ništa ne znaš tama spopada tvoje grlo lomi ti rebra a ti skupljaš snage za varljivi zrak zadovoljnosti

volim vas o živi budite sa mnom u ovoj ljubavi budite zadovoljni na poslednjoj stepenici pred strmoglavim padom u raspadanje budite nadmudrite život budite nadmudrite istinu budite nadmudrite večnost volim vas o živi budite poslednji okvir zuri u ništinu ničega više nema sem ništavila

(6) o radosni kako smo varali ništavne okvire [ništavila

kako smo se rugali pretnjama uništenja kako smo se sprdali samozvanim bogovima kako smo se rugali s pripadnošću kako smo se sprdali sa svojom žrtvom o to je bio najefikasniji pesak u oči čarobnjaka pogled u nebo prepun blaženstva u očekivanju njegove nebnosti o radosno začec nepopustljive koprive o njena proroka poslovičnosti o radosni podsmehu vatri uništenja bili smo i strogi anđeli službenici ništavila raznose naše seme i jesmo o ustrajna svesti što se ne daš zavesti od izgleda o trajanje koje znaš odakle je dokle tvoja mera o oko koje si sveprevazilažeći anđeo čudovišnog bila o svete neprestane zore i pomračenja o otpore nećemu o pripadnosti nećemu o ništavilo ništavila njegova je večnost o sve sveta njegova je smrt o strogo prelaženje od bila do haosa neprestanog obnavljanja bila u uporednici između svetlucanja zvezde i tebe o radosti i žalosti sjaja o dogorevanje o prelaženje u elemente o oče o majko o kćeri o sine jedna se tačka među vama izgubila i traži pristanište za svoje seme koja ga zvezda prihvata u sebe koja će ga poviti zašto zašto Adam zašto Eva zašto karavan od oaze do oaze postojanja od sazvežđa do sazvežđa od galaksije do galaksije zašto glad zašto osmeh zašto jarost zašto Čikago zašto Da Nang zašto 1966 ili još dve nule zašto pokoravanje nepisanom zakonu živeti zašto smrt kao besmisao zašto ništavilo kao ružna reč obazireš se pre no što je izgovoriš o misli koja se pariš sa jutrom koje su ptice doletele sa Arktika tvoje grize u nemogućnost bivanja isprepleteneo paučinom zapovesti isprepleteneo molitvom da se začarani krug raširi ili suzi očima začudenim nad ledenim požarom preko severnog sjaja Velikog medveda Zmaja [Severnjače

molitvom naoružane molbe koja treba da ukroti divljanje gladi koja ništavilo razgraničava u rodna imanja zaključava nevolju dočarava bistavi vidik i mogućnost razumnog otpora o mirise hladnog cvuća o ne prodirati do tvoje suštine o ne uništiti te o ne nadoknaditi srce o ne nadoknađivati razum ostati ostati ovde ostati ovde unutra ostati ovde unutra u začaranom krugu ostati u začaranom krugu nule ostati u začaranom krugu nule cvetanja i svetlucanja u začaranom krugu ljubavi i produžavanja Alah neka bude gospod moj ili Hristos tli Buda [svejedno

komunizam svejedno ostati ovde bez preostatka ovde u neprestanom obnavljanju danas a ovde ćemo razgaliti nebo rastrgnuti prošlost oduzeti budućnosti čar dosegljivog ljeska u neprestanom otporu u neprestanoj strasnoj pokornosti kako treperit sunce kako primamljuje svemir neraspeljivim smislom iako ne razumeš izbegavaš bol preuzimaš dušu svet se naseljava u tebe krik udišeš ga izgovaraš ga krug se razvlači u neslućene dimenzije prekida se i steže oko tvoga srca steže se u nevidljivu tačku i gasneš i više nisi nigde nisi ni na jednoj strani ni u jednom okviru do kraja si izgovoren pojeden pepeo si vetru za trenutak daješ oblik i to je sve to je sve kraj to je kraj to je jedan od krajeva razbijen talas na izlokanoj obali izvjesni dan pomena kraj 25. marta 1966